

sikkert vække almindelig Tilfredshed, at den ene af de nye, ikke faste Pladser i Folkeforbundsraadet for det kommende Aar tilfalder vort Naboland Sverige. Men samtidig maa det beklages, at det heller ikke i Aar lykkedes at komme til faste Regler med Hensyn til Valg, Valgperiode, Genvalgelighed med mere af Raadets ikke faste Medlemmer trods den i Fjor vedtagne Ændring til Folkeforbundspagts Art. 4, der jo desværre indtil Dato ligesom de øvrige i Fjor vedtagne Pagtændringer, bl. a. om den økonomiske Blokade med mere, kun er ratificeret af ganske faa Magter, deriblandt Danmark. Udvidelsen af Raadets Medlemsantal har imidlertid den Skyggeside, at Raadet, i hvilket kun et lidet Faatal af Stater er repræsenteret, i stadig stigende Grad bliver Folkeforbundets Tyngdepunkt, medens den egentlig store Repræsentation af Folkeforbundets Medlemmer, den aarlige i September sammentrædende Delegeretforsamling, i stadig stærkere Grad træder tilbage i andet Plan.

Det Spørgsmaal, der under Drøftelsen i Genève i særlig Grad samlede Opmærksomheden og vedblivende har Krav paa den største Interesse, er det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Moltesen i Eftermiddags saa indgaaende har gjort Rede for, Spørgsmaalet om Rustningernes Indskrænkning, ikke om Afrustning, men, som det ærede Medlem meget rigtigt betonede, en désarmement, en Nedrustning, en Rustningsindskrænkning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal efter den Redegørelse, det ærede Medlem i Eftermiddags har givet, men kun udtale, at disse Drøftelser jo havde en meget akademisk Karakter, ikke mindst hele Diskussionen om det af det ærede Medlem skitserede Forslag, der fremsattes af Lord Robert Cecil, om en stor gensidig, universel Garantitraktat. Diskussionen om dette Spørgsmaal bevægede sig som en circulus vitiosus udenom Folkeforbundspagts Art. 10. Det Standpunkt, man fra dansk, som for øvrigt fra svensk, norsk og hollandsk, Side maatte indtage overfor saadanne Planer, tilmed da de var holdt i en ret svævende, uklar Form, maatte ganske naturligt være reserveret. At paatage sig Forpligtelser udover Folkeforbundspagts Art. 10 og Art. 16 er utvivlsomt egnet til at vække Betænkeligheder i Danmark. Paa den anden Side er jeg ganske enig i, at det hidtil gældende strenge Neutralitetsbegreb ikke vil kunne bringes i Overensstemmelse med Folkeforbundspagts Art. 10 og efterfølgende Artikler, hvad ogsaa den højtærede Stats-

minister har erkendt, naar han her i Folketinget ved Finanslovbehandlingen i November 1920 udtalte, at „det gamle Neutralitetsbegreb ikke er foreneligt med de nye Forhold, der er skabt ved Folkeforbundet“.

Folkeforbundets Væsen er Universalitet. Derfor maa ethvert Skridt fremad mod dette Maal hilses med Tilfredshed. Ungarns Optagelse i Forbundet er et saadant Skridt, og det maa haabes, at andre snarest følger efter, saa at Folkeforbundet i stigende Grad maa kunne virkeliggøre sin store Opgave, den, der blev tiltænkt det ved dets Stiftelse: at være Rettens og Fredens Vogter mellem Folkeslagene.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen talte ud fra ganske lignende Synspunkter. Men naar det ærede Medlem mente, at den franske Hovedindvending mod Tysklands Optagelse i Folkeforbundet, den nemlig, at Tyskland ikke har opfyldt de det i Versailles-Traktaten paalagte Forpligtelser, nu maatte være bortfaldet, efter at de allierede Magter, og deriblandt ogsaa Frankrig, var gaaet med til at opfordre Tyrkiet til at søge om Optagelse i Folkeforbundet, idet det ærede Medlem mente, at Tyrkiet heller ikke havde overholdt de det i Sèvres-Traktaten paalagte Forpligtelser, vil jeg kun minde ham om, at man ikke kan drage en saadan Analogi, fordi Sèvres-Traktaten aldrig er blevet ratificeret og aldrig er traadt i Kraft som et fulgyldigt folkeretsligt Dokument, saaledes som Versailles-Traktaten er.

De mæglende Bestræbelser, Folkeforbundet i de svundne Aar har udført, har fundet et særlig prægnant Udtryk i Behandlingen af alle de mange Spørgsmaal vedrørende de nationale Mindretal, der efter de bestaaende Fredstraktater og andre særlige Overenskomster er henlagt under Folkeforbundet. Hele dette Spørgsmaal blev i Henhold til et af den engelske Repræsentant for den sydafrikanske Republik, Professor Gilbert Murray, stillet Forslag underkastet en indgaaende Behandling i 6te Kommission, Kommissionen for politiske Spørgsmaal. Som Resultat af disse Forhandlinger kan fastslaas, at Folkeforbundet vil fortsætte den een Gang med Held betraadte Vej. Forbundsraadets Virksomhed tager jo Sigte paa at mildne de nationale Modsætninger indenfor de forskellige Stater, og, saaledes som det er fastslaaet i den af 6te Kommission og derefter af Folkeforbundets Forsamling vedtagne Resolution, er det derfor nødvendigt, at Forbundsraadet som hidtil bevarer sin Ret til at handle direkte i disse